

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoPr/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119211497
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5119211497.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu: Mgr. D. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. X. I. XXX, Y. T. I., v zastúpení právne - doc. JUDr. Jozef Tekeli, PhD. & Associates, s.r.o., so sídlom Hlavná 25, 040 01 Košice, IČO: 52 651 258, proti žalovanému: Obec Horný Vadičov, Horný Vadičov 160, IČO: 00 314 030, v zastúpení právne - JUDr. Iva Pavlíková, advokátka, so sídlom Jána Milca 11, 010 01 Žilina, IČO: 37 802 810, o určenie neplatnosti odvolania riaditeľa základnej školy z funkcie a o určenie, že žalobcovi funkcia riaditeľa základnej školy naďalej trvá, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 3Cpr/18/2020-226 zo dňa 13.11.2020 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 3Cpr/18/2020-226 zo dňa 13.11.2020 m e n í v časti zamietnutia žaloby o určenie neplatnosti odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa Základnej školy v Hornom Vadičove tak, že: „ u r č u j e odvolanie žalobcu Mgr. D. Y. z funkcie riaditeľa Základnej školy Horný Vadičov starostom Obce Horný Vadičov na základe odvolacieho dekrétu zo dňa 4.9.2019 z a n e p l a t n é “.

Vo zvyšnej časti zamietnutia žaloby - „o určenie, že žalobcovi funkcia riaditeľa ZŠ v Hornom Vadičove naďalej trvá“ a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 3Cpr/18/2020-226 zo dňa 13.11.2020 z r u š u j e a v tomto zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Ružomberok ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal o určenie neplatnosti jeho odvolania z funkcie riaditeľa Základnej školy v Hornom Vadičove a o určenie, že jeho funkcia riaditeľa Základnej školy v Hornom Vadičove trvá.

2. Výsledkom vykonaného dokazovania vyhodnotil za preukázané, že žalobcu pôsobiaceho vo funkcii riaditeľa školy druhé funkčné obdobie (vymenovaného menovacím dekrétom zo dňa 28.3.2017 na obdobie 5 rokov, t.j. do roku 2022) Obec Horný Vadičov (zriaďovateľ ZŠ v Hornom Vadičove) odvolala odvolacím dekrétom zo dňa 4.9.2019 v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ a § 3 ods. 7 písm. c/ zák. č. 596/2003 Z.z. z funkcie z dôvodu, že považovala jeho konanie za závažné a opakovane po dlhší čas trvajúce porušovanie všeobecne záväzných predpisov.

3. V súhrnnom závere konštatoval, že žalovaná odvolala žalobcu z funkcie platne. Právny úkon odvolania spĺňal po stránke formálnej zákonom požadované náležitosti, z jeho textu vyplynulo, že žalobca sa odvoláva z funkcie riaditeľa školy ZŠ Horný Vadičov č. 277, deň ku ktorému žalobca bol odvolaný bol stanovený jasne, zrozumiteľne, určito a doručenie odvolacieho dekrétu žalobcovi dňa 5.9.2019 bola

nespornou skutočnosťou medzi stranami. Formálny nedostatok dotýkajúci sa vyjadrenia príslušnej rady školy namietaný žalobcom odkazom na právne kritérium vymedzené v ust. § 3 ods. 9 písm. c/ zákona č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve, v znení „ ak zriaďovateľ odvoláva riaditeľa podľa tohto ustanovenia vyžaduje sa vyjadrenie príslušnej Rady školy“ - okresný súd neuznal. Podľa jeho názoru právna úprava nepožaduje pre samotný jednostranný právny úkon odvolania z funkcie riaditeľa školy adresovaný obcou riaditeľovi uvedenie dôvodu odvolania, preto je na zváženie či žiadosť adresovaná Rade školy o vyjadrenie má výslovne dôvod odvolania obsahovať. Navyše, ani vyjadrenie Rady školy nie je potrebné ak v lehote 15 dní od doručenia žiadosti sa nevyjadrí. Súd pripustil, že minimálne z logického hľadiska je potrebná vedomosť Rady školy o dôvode odvolania riaditeľa školy, pretože jej vyjadrenie má predstavovať určitú reakciu k zámeru obce odvolať ho pre konkrétne konanie. Takouto vedomosťou Rada školy aj disponovala súd vychádzajúc pri tomto závere z obsahu zápisnice z jej zasadnutia zo dňa 20.8.2019, z ktorého považoval za preukázané, že dôvody odvolania žalobcu boli všetkým zrejmé : fungovanie školskej jedálne v predchádzajúcom období v budove bez kolaudačného rozhodnutia, keď prerokovanie tohto bodu programu tvorilo podstatný obsah zasadnutia Rady školy, otázky k tejto téme zodpovedal samotný riaditeľ školy čo napokon vyplynulo aj z výsluchu svedkyne Mgr. J. C.. Konštatáciu Rady školy v jej schválenom uznesení zo dňa 20.8.2019 v schválenom znení : „Zamietame Vašu žiadosť o vyjadrenie v zmysle § 3 ods.9 zákona č. 596/2003 Z.z., nakoľko nepoznáme dôvody odvolania riaditeľa školy, neboli nám poskytnuté zo strany štatutárneho zástupcu zriaďovateľa ZŠ Horný Vadičov, nesúhlasíme s odvolaním riaditeľa školy“, teda, že dôvod odvolania riaditeľa školy obcou známy nie je, možno podľa názoru okresného súdu v kontexte vedomostí jej členov o dôvode odvolania hodnotiť tak, že zúčastnení nevzhladli na odvolanie riaditeľa školy dôvod, vo vyjadrení deklarovali nesúhlasné stanovisko. Súd tiež argumentuje, že inštitút vyjadrenia Rady školy k odvolaniu riaditeľa školy nemožno stotožniť s prerokovaním výpovede alebo okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa so zástupcom zamestnancov v zmysle § 74 Zákonníka práce, nakoľko u riaditeľa školy treba rozoznať dve roviny vzťahov, funkčnú a pracovnoprávnú, v posudzovanom prípade je predmetom rovina funkčná, kde je nutné aplikovať právnu úpravu zák. č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a v školskej samospráve.

4. Právny dôvod odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa školy opierajúci sa o ust. § 3 ods.7 písm. c) zákona č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve skutkovo bol vymedzený jednak tým, že nedošlo riaditeľom k vysvetleniu zriaďovateľovi na základe akých skutočností viac ako 4 roky užíval a prevádzkoval školskú jedáleň v nových a neskolaudovaných priestoroch budovy postavenej pri ZŠ, z akého dôvodu o tejto skutočnosti neinformoval zriaďovateľa a aj tým, že počnúc dňom 2.9.2019, na začiatku školského roka boli vykonané opatrenia proti zverejnenej Vyhláške starostu obce Horný Vadičov o prevádzkovaní školskej jedálne zo dňa 12.08.2019 a na zamedzenie prístupu žiakom a zamestnancom do tohto školského zariadenia a došlo k odvolaniu školského dozoru v jedálni. Skutkové tvrdenie, že viac ako 4 roky bola využívaná na účely školskej jedálne neskolaudovaná budova, tzn. taká budova u ktorej stavebným úradom nebolo rozhodnuté o povolení užívania tejto budovy, - kvalifikoval okresný súd za nesporné. Vychádzajúc následne z ust. § 5 ods.1, 2 písm. d) zákona č. 596/2003 Z.z. v znení „ školy a školské zariadenie riadi riaditeľ, riaditeľ zodpovedá za dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré súvisia s predmetom činnosti školy alebo školského zariadenia“ okresný súd odkazom aj na Všeobecne záväzné právne predpisy vymedzujúce povinnosti riaditeľa školy v súvislosti s ochranou života a zdravia či už zamestnancov školy, ako aj detí a žiakov, ktoré upravujú, že stravovacie služby možno poskytovať len v zariadeniach, ktoré spĺňajú požiadavky:

- na stavebno-technické riešenie, priestorové usporiadanie, vybavenie, vnútorné členenie a na prevádzku (§ 26 ods.3 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov),
- školy a školské zariadenia sú pri výchove a vzdelávaní, pri činnostiach priamo súvisiacich s výchovou a vzdelávaním a pri poskytovaní služieb povinné zaistiť bezpečnosť a ochranu zdravia detí a žiakov (§152 písm. c) zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
- zamestnávateľ je v rozsahu svojej pôsobnosti povinný sústavne zaisťovať bezpečnosť a ochranu zdravia zamestnancov pri práci a na ten účel vykonávať potrebné opatrenia vrátane zabezpečovania prevencie, potrebných prostriedkov a vhodného systému na riadenie ochrany práce (§ 147 ods.1 Zákonníka práce),
- zamestnávateľ je povinný svojim zamestnancom zabezpečovať také pracovné podmienky, aby mohli riadne plniť svoje pracovné úlohy bez ohrozenia života, zdravia a majetku. Ak zistí nedostatky, je povinný urobiť opatrenia na ich odstránenie (§ 177 ods.1 Zákonníka práce) - ,

vážne pochyboval o tom, či boli dostatočne chránené zdravie a životy žiakov a zamestnancov školy v dlhodobu neskolaudovanej budove určenej na účely školskej jedálne, či všetky všeobecne záväzné právne predpisy v tejto súvislosti boli zo strany riaditeľa školy dodržané, za stavu keď prevádzka školskej jedálne nepochybne predstavuje činnosť priamo súvisiacu s výchovou a vzdelávaním.

5. Okresný súd neuznal ani skutkové tvrdenie žalobcu o jeho nevedomosti o tom, že budova školskej jedálne nie je skolaudovaná, keďže bývalý starosta obce D. Y. počas jeho dovolenky presťahoval školskú jedáleň do novej budovy a jemu bolo povedané, že všetko je v poriadku, že budova je skolaudovaná, tiež aj, že so zástupkyňou školy nemali žiadne pochybnosti, že budova je skolaudovaná. Okresný súd konštatoval, že žalobca nesplnil svoju povinnosť tento nedostatok zistiť a následne prijať potrebné opatrenia, nepreukázal žiadnym spôsobom, že ako štatutárny zástupca ktorý riadi školu a školské zariadenie v zmysle § 5 ods.1 zákona č. 596/2003 Z.z., nemal možnosť zistiť si všetky informácie týkajúce sa predmetnej budovy, t.j., či sa jedná o budovu, na ktorú bolo vydané stavebné povolenie, kolaudačné rozhodnutie, či bolo rozhodnuté o určení súpisného čísla, či budova je zapísaná na liste vlastníctva, komu patrí, či je toto stravovacie zariadenie zapísané v sieti škôl a školských zariadení. Z akého dôvodu sa spoliehal žalobca na ústne tvrdenie bývalého starostu o tom, že je budova skolaudovaná nie je zrejmé. Ak by sa žalobca pri plnení riadiacich povinností riadil v rámci svojich povinností stanovených všeobecne záväznými právnymi predpismi súvisiacimi s predmetom činnosti školy, školského zariadenia zistil by, že ide o budovu neskolaudovanú a mohol iniciovať u vlastníka budovy postup v smere začatia kolaudačného konania, resp. hľadať inú alternatívu pre prevádzku školskej jedálne. Zo strany žalobcu ale po ústnom ubezpečení od bývalého starostu obce nebolo vykonané nič, zostal pasívny, prevádzka školskej jedálne pokračovala, jednalo sa pritom o obdobie niekoľko rokov (viac ako štyri) a nielen o prechodné obdobie užívania neskolaudovanej budovy na účely školskej jedálne. Nekonáním žalobcu, jeho ľahostajným prístupom bola ohrozená bezpečnosť, ochrana zdravia žiakov aj zamestnancov, ktorí z uvedeného dôvodu boli vystavení riziku. Komunikácia medzi starostom obce a riaditeľom školy v dotknutej otázke v ústnej forme bola bezvýsledná, nadobudla charakter písomnej formy v rámci ktorej riaditeľ školy listom zo dňa 19.6.2019 dotazoval zriaďovateľa, či bude v prevádzke školská jedáleň od 1.9.2019, po následnej reakcii obce listom zo dňa 27.6.2019 v ktorej obec informovala, že budova školskej jedálne nie je skolaudovaná a Ministerstvo školstva SR svojim rozhodnutím zamietol zaradenie tejto školskej jedálne do siete škôl a školských zariadení, riaditeľ oznámil listom obci, že pokiaľ budova skolaudovaná nebude, nepustí tam žiakov ani zamestnancov v novom školskom roku. Po oznámení obce dňa 2.8.2019, že začína vybavovať kolaudáciu, že dňa 2.8.2019 boli starostovi obce odovzdané kľúče od školskej jedálne a napriek tomu, že dňa 12.8.2019 vydala obec vyhlášku o jej prevádzkovaní s odkazom na požiadavku rodičov a po preverení revízií, pokiaľ sa nevybaví kolaudačné rozhodnutie, riaditeľ školy opakovane svoje nesúhlasné stanovisko, že ak nebude vybavená kolaudácia, žiakov a zamestnancov do budovy školskej jedálne nepustí a skutočne dňa 2.9.2019 sa tak aj stalo, keď zamedzil prístup žiakom a zamestnancom do budovy školskej jedálne, k uvedenému dňu totiž kolaudácia budovy obcou vybavená nebola. Vyriešenie zverenia správy budovy školskej jedálne nie je podľa okresného súdu primárnou otázkou, ale vyvstáva logicky až následne po kolaudácii budovy, pretože len skolaudovanú budovu možno užívať na určený účel školskej jedálne. Poukázanie žalobcu na skutočnosť, že je mu vytýkaná nečinnosť hoc sa dobromyseľne spoliehal na ústne uistenie bývalého starostu obce o skolaudovaní budovy školskej jedálne, nemá podľa okresného súdu relevanciu, pretože povinnosti stanovené všeobecne záväznými právnymi predpismi je nutné dodržiavať bez ohľadu na ústne/neformálne ubezpečenie iných subjektov. Pokiaľ budova školskej jedálne nebola skolaudovaná, nebolo prípustné ju užívať na určený účel, ale bolo treba prijať opatrenia, napr. vyčkať na kolaudáciu a zatiaľ zabezpečiť stravovanie žiakov a zamestnancov iným spôsobom. Žalobcom namietaný neprímeraný postih - odvolanie ho z funkcie riaditeľa školy s následným skončením pracovného pomeru, kvalifikoval okresný súd za argumentáciu nie dôvodnú aj z toho pohľadu, že v konkrétne súdenom prípade predmetom vecného posúdenia je len otázka funkčného vzťahu riaditeľa k škole a obci a nie jeho pracovnoprávny vzťah ku škole, čo je nutné rozlišovať, pričom podľa zákonného postupu vymedzeného v ust. § 3 ods. 7 písm. c/ zákona č. 596/2003 Z.z. zriaďovateľ odvolá riaditeľa za závažné porušenie všeobecne záväzných právných predpisov.

6. V dôsledku zamietnutia žaloby o určenie neplatnosti odvolania z funkcie následne už neprichádza v úvahu ani určenie trvania funkcie riaditeľa školy žalobcovi.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP okresný súd postupujúc podľa zásady úspechu/neúspechu strán v spore priznal žalovanému v spore úspešnému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi.

8. Proti rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote žalobca. Zvýraznil dôvod podania žaloby o určenie neplatnosti jeho odvolania z funkcie, čo oprel o skutočnosť, že ako riaditeľ školy nebol zo zákona zodpovedný za skolaudovanie budovy jedálne, investorom výstavby, stavebníkom a vlastníkom tejto budovy bola a v súčasnosti i preukázateľne je žalovaná obec. Novo postavená budova školskej jedálne po jej dokončení nebola formálno-právne základnej škole v menej ktorej konal ako riaditeľ žiadnym spôsobom zverená do správy, do nájmu, vzťah školy a jedálne nebol ani iným spôsobom právne vymedzený a regulovaný. On nemôže byť zodpovedný za to, že jedáleň nedisponuje kolaudačným rozhodnutím, za splnenie tejto povinnosti je zodpovedný výhradne vlastník tohto objektu, žalovaná obec. Práve tento vlastník objektu jedálne po dokončení stavebných prác ho ubezpečil, že jedáleň je skolaudovaná a po technickej stránke prevádzky-schopná, takže ju môže začať užívať v súlade s jej účelom. Z pozície riaditeľa školy nedisponuje žiadnymi kontrolnými ani iniciatívnymi oprávneniami voči zriaďovateľovi školy a školského zariadenia. On bez legitímnych pochybností a po vykonaní potrebných opatrení na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (ďalej len „BOZP“) začal v budove jedálne tieto stravovacie služby prevádzkovať. Konajúc v dobrej viere nemal dôvod pochybovať o zákonnosti a transparentnosti stavebných a investičných procesov obce, resp. starostu obce a napriek nedostatku priamej fyzickej dispozície s kolaudačným rozhodnutím sa dôvodne domnieval, že obec by nemohla konať v rozpore so zákonom. Ako nejasné sa v tomto spore javí vymedzenie zákonom zverených kompetencií jednotlivým orgánom štátnej správy na úseku školstva (obce a riaditeľa školy), vymedzenie skutočného dôvodu jeho odvolania z funkcie riaditeľa a rovnako pochybné je dodržanie zákonom určených podmienok pre platné odvolanie riaditeľa, najmä vo vzťahu k vyjadreniu Rady školy podľa § 3 ods. 9 zákona o štátnej správe v školstve.

9. Namieťa záver súdu prvej inštancie o splnení zákonných požiadaviek na vyjadrenie Rady školy k odvolaniu riaditeľa, keď súd uviedol, že : dôvody jeho odvolania z funkcie riaditeľa boli všetkým zrejme a tie spočívali v prevádzke školskej jedálne bez kolaudačného rozhodnutia a v riešení aktuálnej situácie. Podľa žalobcu zákonné obmedzenie ako podmienka platnosti odvolania riaditeľa školy z funkcie požaduje vyjadrenie príslušnej Rady školy k dôvodom odvolania, nemá mať len proklamatívny charakter. Určenie podmienok za ktorých možno riaditeľa školy odvolať predstavuje požiadavku zvýšenej ochrany postavenia a právnej istoty riaditeľov škôl. Nutnosť materiálnej platnosti spočívajúcej vo vyjadrení rady školy je podmienená skutočnosťou, aby nebolo odvolávanie riaditeľov pre porušovanie všeobecne záväzných právnych predpisov zneužívané. Rada školy ako iniciatívny poradný orgán plniaci funkciu verejnej kontroly nebola dostatočne oboznámená so skutočnými dôvodmi odvolania, nebola jej ozrejmená príčinná súvislosť medzi absenciou kolaudácie a listu vlastníctva jedálne ako stavby, ktorá je majetkom obce a porušením povinnosti riaditeľa školy vo vzťahu k tomuto objektu. Nesúhlas Rady školy deklarovaný k neznámym a neobjasneným skutkovým dôvodom odvolania riaditeľa nemôže naplniť požiadavku vyjadrenia sa k odvolaniu riaditeľa podľa § 3 ods. 9 zákona o štátnej správe v školstve, pretože nesúhlas bol len procesným dôsledkom toho, že Rada školy sa nemohla akokoľvek vyjadriť k odvolaniu, ktorého okolnosti jej neboli zrejme, Rada školy tak logicky nemohla udeliť súhlas k úkonu, ktorého dôvody nepozná. Radou školy bolo preukázateľne podľa žalobcu/ odvolateľa konštatované, že dôvody odvolania riaditeľa z funkcie Rade školy známe ako konkretizované neboli a preto sa k nemu/ k nim nemohla po materiálnej stránke vyjadriť. Žiadosť starostu o vyjadrenie Rady školy bez uvedenia dôvodov a jeho následná neprítomnosť na zasadnutí Rady školy, na ktorom mal tieto dôvody objasniť možno považovať len za formálnu snahu o splnenie obligatórnej podmienky vyjadrenia Rady školy za účelom zbavenia jeho/žalobcu funkcie riaditeľa školy, avšak bez legitímneho dôvodu.

10. Žalobca tvrdí, že bol vlastne odvolaný z funkcie v dôsledku porušenia primárnej povinnosti vlastníka budovy - žalovanej obce. Nie je možné stotožniť sa s tým, že porušenie povinnosti stavebníka v súdom prípade selektívne sa neskúma a na jeho základe je vyvodená zodpovednosť voči nemu, pretože práve toto porušenie povinnosti žalovanou podmieňuje všetky ďalšie okolnosti. Súd sa nezaoberal s tvrdeniami, že Regionálny úrad verejného zdravotníctva už v roku 2016 posudzoval objekt zariadenia školského stravovania z hľadiska schvaľovania jeho prevádzkového poriadku. Ani regionálny úrad v roku 2016 mu nevytýkal žiadnu zistenú nezákonnosť vo vzťahu k posudzovanému objektu jedálne a rovnako nepožadoval od neho doloženie kolaudačného ani iného stavebného rozhodnutia. Rovnako ani Odbor inšpekcie práce, oddelenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci v rámci vybavenia žiadosti

o prešetrenia podozrenia z porušovania BOZP zamestnancov a porušovania bezpečnosti žiakov z 2.7.2020 nevytýkal nezákonnosť v rámci školy a zariadenia školského stravovania a neboli zistené ani žiadne závažné nedostatky v dôsledku ktorých by bolo konštatované porušenie bezpečnosti a ochrany zdravia zamestnancov či žiakov. Počas celého výkonu jeho funkcie žiaden externý podnet, ktorý by založil dôvodnú pochybnosť o zákonnosti jedálne nebol vznesený a nezákonnosť nebola zistená ani pri vonkajších kontrolách, schvaľovaní prevádzkových a interných dokumentov príslušnými orgánmi štátnej správy. Nedisponuje žiadnymi kontrolnými ani inými autoritatívnymi oprávneniami voči plneniu povinností žalovanej obce ako zriaďovateľovi, nie je mu preto zrejmé, na základe akého právneho predpisu súd vyvodil túto jeho/žalobcu povinnosť iniciatívne podmieňovať kontrolu a možnosť akéhosi preverovania zákonnosti v postupe zriaďovateľa, a to nad rámec jeho zákonom zvereneného rozsahu kompetencií.

11. Zabezpečenie ochrany zdravia a bezpečnosti žiakov a zamestnancov a rovnako i bezpečnosť pracovných procesov spadá do rámca zákonom riaditeľovi školy vymedzenej pôsobnosti, do ktorej však nepatrí iniciatívne preverovanie zákonnosti pri správe majetku vo vlastníctve zriaďovateľa. Kontrolné oprávnenia vymedzené v § 6 ods. 8 zákona o štátnej správe v školstve písm. a) až e) nezadefinovali žiadne zisťovacie, poradenské ani kontrolné povinnosti pre riaditeľa voči zriaďovateľovi, ale práve naopak, zriaďovateľ je ten orgán, ktorý má usmerňovať riaditeľa školy, iniciatívne kontrolovať dodržiavanie VZPP a poskytovať poradenskú činnosť. I akékoľvek prípadné pochybenie jeho/žalobcu zapríčinené porušením primárnej povinnosti zriaďovateľa nemôže byť hodnotené ako závažné.

12. Údajné neposkytnutie spolupráce vychádza len z tvrdení žalovanej strany a opomína zákonné ustanovenie, že nie riaditeľ školy má byť administratívno-právnou oporou obci, ale práve obec má byť administratívno-právnou oporou riaditeľa. Vo všeobecnosti možno pod porušením povinnosti stanovených VZPP rozumieť porušenie takých povinností, ktoré sú riaditeľovi uložené zákonom alebo na základe zákona a sú nevyhnutnou podmienkou pre riadny výkon jeho funkcie. Pre kvalifikované odvolanie riaditeľa školy musí zriaďovateľ preukázať, ktoré konkrétne všeobecne záväzné právne predpisy boli porušené a aj intenzitu ich porušenia. Hoc pojem závažnosti vo vzťahu k porušeniu VZPP nie je zákonom presne definovaný, pre jeho naplnenie sa vyžaduje prítomnosť zavineného konania. Nie každé porušenie podľa § 3 ods. 7 písm. c) zákona o štátnej správe v školstve je legitímnym dôvodom odvolania riaditeľa, ale len závažné porušenie právnych povinností, ktoré vyžaduje určitú intenzitu. Závažné porušenie VZPP je možno považovať za právnu normu s relatívne neurčitou hypotézou čo poskytuje priestor pre úvahu súdu, aby v každom jednotlivom prípade tento sám vymedzil hypotézu právnej normy podľa okolností konkrétneho prípadu. Súd pri skúmaní závažnosti v porušení právnych predpisov posudzuje i okolnosti spočívajúce v osobe riaditeľa, jeho postoj k doterajšiemu plneniu úloh, mieru zavinenia, spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych právnych povinností, ďalej či dôsledkom porušenia právnych povinností bola spôsobená škoda a pod. Teda riaditeľ má byť postihnutý stratou svojej funkcie len vtedy, ak skutočne porušil jemu zákonom zverené povinnosti a nie je možné spravodlivo požadovať, aby s ohľadom na okolnosti porušenia vo funkcii riaditeľa zotrval - okolnosti takejto povahy ale v jeho prípade preukázané neboli. Označuje konanie žalovanej od počiatku za účelové s cieľom vytvorenia dojmu o závažnom porušení zákonov na strane jeho/žalobcu, aby ho mohol z funkcie odvolať. O tomto svedčí aj spôsob komunikácie žalovanej (jej starostu) s ním, keď viackrát otvorene vyjadril nespokojnosť s jeho osobou vo funkcii riaditeľa školy, rovnako i celkový problémový vzťah na ktorý bolo poukazované v konaní i písomnými dôkazmi. V konaní pred Úradom na ochranu osobných údajov je riešený aj postup žalovaného, ktorý rozposielal jeho pracovné dokumenty prostredníctvom mailu viacerým osobám, konal tak bez akéhokoľvek zákonom predpokladaného právneho dôvodu.

13. Problém nastal momentom, keď obec zistila že nedisponuje stavebnotechnickými dokumentami, ktorými by mala disponovať a rovnako ani on/ dopytovaný žalobca uvedenými dokumentmi nedisponoval a disponovať ani nemohol, pretože tieto by mali byť u vlastníka. Práve to bol žalovaný, ktorý voči nemu zaujal konfrontačný postoj a ktorého primárne zaujímalo vyvodenie zodpovednosti a jeho postih pred odstránením nezákonného stavu a zabezpečenia vytykanej BOZP voči zamestnancom a žiakom. Okresný súd sa vôbec nezaoberal ani skutočnosťou, že po jeho odvolaní pre závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov pre prevádzku neskolaudovanej jedálne, sám žalovaný v tejto nezákonnej prevádzke pokračoval, učinil tak prostredníctvom Vyhlášky starostu obce, ktorou prikázal prevádzku neskolaudovanej jedálne z dôvodu, že obec je povinná zabezpečiť stravovanie žiakov. Starosta žalovanej odvolaním jeho z funkcie riaditeľa nesledoval dosiahnutie zákonného stavu, keďže sám nariadil pokračovanie prevádzky neskolaudovanej jedálne v rozpore so zákonom.

14. Dôkazné bremeno pre splnenie zákonného predpokladu pre odvolania riaditeľa školy pre závažnosť v porušení určitých právnych predpisov zaťažuje v súdnom konaní obec. Závažnosť a ani porušenie dostatočne konkretizovaných VZPP ktorých sa mal dopustiť nebola žiadnym spôsobom preukázaná a jej posúdenie sa vyznačuje širokou mierou arbitrárnosti.

15. Na základe súhrnu uvádzaných argumentácií žalobca sa domáha zmeny rozsudku, v rámci nej žiada žalobe vyhovieť v celom rozsahu, alternatívne požaduje zrušenie rozsudku s následným vrátením veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiada potvrdenie rozsudku pre vecnú správnosť. Prijatými závermi súdu prvej inštancie sa stotožnil v celom rozsahu. Uviedol ďalej, že pokiaľ zákon v ust. § 5 ods. 1 č. 596/2003 Z.z. ukladá riaditeľovi školy riadiť aj školské zariadenie, je nepochybné, že jeho zodpovednosťou je zaistiť vhodné priestory pre školskú jedáleň a to v priamej súčinnosti so zriaďovateľom školy. V zmysle § 6 ods. 2 písm. e) zákona č. 596/2003 Z.z o zriadení školského zariadenia - školskej jedálne rozhoduje obec všeobecne záväzným nariadením, nejde tak o zmluvu o správe, či nájmnú zmluvu, ale o všeobecne záväzný správny akt obce - zriaďovateľa záväzný pre všetkých. Pokiaľ riaditeľ školy žiadne všeobecne záväzné nariadenie obce po svojom odovzdaní správy pôvodnej budovy školskej jedálne s.č. 288 dňa 1.9.2016 neobdržal (žiadnu zmluvu o užívaní, nájme, žiadne rozhodnutie) počnúc týmto dňom bolo jeho povinnosťou konať v zmysle ust. § 8 ods. 1 písm. g) z.č. 522/2003 Z.z, teda riešiť vec so starostom obce, s obecným zastupiteľstvom, prípadne podať trestné oznámenie. Žalobcovi muselo byť jasné, že všetky predpisy na zabezpečenie BOZP a všetky predpisy vzťahujúce sa k vstupu žiakov do novo postavenej budovy školskej jedálne, ktoré bol povinný vypracovať (Smernica o zabezpečovaní dozorov nad žiakmi, Prevádzkový poriadok školskej jedálne, Smernica na zaistenie POZP, záznam o oboznámení zamestnancov s BOZP a OOP atď.) musia byť lokalizované reálnym a právne akceptovateľným priestorom - umiestnením v konkrétnej stavbe so súpisným číslom a spôsobilé k užívaniu v zmysle stavebného poriadku, odobrené rozhodnutím príslušného stavebného úradu. Žalobca zavinene nekonal, resp. konal nezákonne na ním tvrdený ústny pokyn pôvodného starostu obce Horný Vadičov D. Y. a bez akéhokoľvek zákonom predpokladaného dôvodu vystavil tak nebezpečenstvu škody na zdraví svojich zamestnancov a žiakov školy ako aj tretie osoby a majetok školy. Žalobca mohol podať podnety na Štátnu školskú inšpekciu, Ministerstvo školstva SR počnúc dňom 1.9.2016, žiaden taký podnet starostovi obce Horný Vadičov I. Y. nepredložil. Žalovaná strana je názoru, že pochybenie na strane starostu obce v zmysle jej povinností uvedených v § 6 Zákona č. 596/2003 Z.z. nie je dôvodom na nevyvodenie zodpovednosti voči žalobcovi, nakoľko spoluzodpovednosť a z nej plynúce vyvodenie zodpovednosti voči D. Y. - pôvodnému starostovi obce nie je predmetom tohto konania a ani predmetom pracovného práva. Závažnosť porušenia právnych predpisov vidí žalovaná strana v dĺžke trvania žalobcovej nečinnosti a ignorancie nezákonného stavu ako aj v počte potencionálne ohrozených osôb v prípade vzniku úrazu alebo iného majetku, či zdravie ohrozujúcej náhodnej udalosti v priestoroch bez povolenia užívania.

17. Úkon ktorým žalobca zamedzil dňa 2.9.2019 žiakom vstup do školskej jedálne a odvolal školský dozor, nebol úkonom ochrany - opatrenia na predchádzanie vzniku škôd na majetku a zdraví zamestnancov a žiakov školy. Žalobca v tom čase už vedel, že obec Horný Vadičov dňa 12.8.2019 vydala Vyhlášku na prevádzkovanie školskej jedálne, kedy aktuálny starosta prevzal plnú zodpovednosť za situáciu, ktorú nezavinil, avšak žalobca pokračoval takýmto konaním v zakrývaní svojej osobnej zodpovednosti za existujúci faktický stav, ktorý spôsobil svojou nečinnosťou a celú situáciu úmyselne vyhrocoval. V zmysle § 8 ods. 1 písm. d) Z.č. 552/2003 Z.z. má žalobca výslovne uloženú zákonnú povinnosť zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k rozporu záujmov (verejného a súkromného). Žalovaná strana vidí v dlhodobej nečinnosti žalobcu presadzovanie osobného záujmu o vlastnú pozíciu riaditeľa školy prevyšujúci záujem verejný v takom rozsahu, že žalobca si nesplnil povinnosť riešiť problém s priestormi školskej jedálne v súlade s ust. § 8 ods. 1 písm. g) Z.č. 552/2003 Z.z., aj proti pôvodnému starostovi - priateľovi v prospech zamestnancov a žiakov školy a len v osobnom záujme zvolil obranu, že mlčal, uspokojil sa s tvrdením bývalého starostu D. Y. (ak je to však pravda), že školská jedáleň je skolaudovaná, tvrdenie starostu nijako nepreveril. Žalobca sa nemôže dovolávať neznalosti zákona konkrétne ust. § 6 ods. 2 písm. e) Z.č. 596/2003 Z.z. (všeobecne záväzné nariadenie obce) ale ani iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Jeho listy adresované na obec z júna až augusta 2019 boli len márnou snahou navodiť stav, že nebol informovaný. Podľa názoru žalovaného správne okresný súd neuznal tvrdenie žalobcu o prenose zodpovednosti za neskolaudovanie budovy na neho.

Považuje totiž za primárne porušenie povinnosti stanovenej všeobecne záväznými právnymi predpismi riaditeľovi školy. Preukázaný skutkový stav svedčí o tom, že odvolanie riaditeľa bolo povinnosťou zriaďovateľa a nie jeho právom, nakoľko aj starosta obce je zodpovedný za výkon svojho mandátu voči obyvateľom a obecnému zastupiteľstvu ako aj v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) § 8 ods. 1 písm. a) g) a ods. 2 písm. a) z. č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme.

18. Podľa názoru žalovaného namietané nesprávne právne posúdenie veci žalobca neoprel o žiadne relevantné dôkazy a výklad ktorým sa snažil odobrať nezákonnosť svojho konania nemá oporu v aplikovaných zákonných ustanoveniach. Ani na pojednávaníach (dňa 10.9. a 20.10.2020) žalobca nespochybňoval výpoveď svedkov, nenavrhol výsluch iných svedkov na preukázanie svojich tvrdení a ani neoznačil v záverečnej reči na ktoré dôkazy by súd mal prihliadať.

19. Žalobca/ odvolateľ v nasledujúcom písomnom vyjadrení zotrval na svojej žalobe a aj na odvolacích tvrdeniach. Naďalej zastával názor, že riaditeľ školy ako prevádzkovateľ (užívateľ, tretia osoba) ktorému bola prenechaná jedáleň pre účely zabezpečenia stravovania, podľa stavebného zákona ani podľa iného právneho predpisu nie je účastníkom kolaudačného konania, nemá aktívnu legitimáciu pre získanie akéhokoľvek rozhodnutia vo vzťahu k majetku nepatriaceho škole, resp. vo vzťahu k majetku patriaceho obci. Tvrdenia žalovanej strany o jeho aktivite, pasivite označuje za iba hypotetické konštrukcie, ak by svoje povinnosti pri kolaudácii jedálne nezanedbala sama žalovaná ako stavebník, nemohlo by ani hypoteticky dôjsť k porušeniu povinnosti ohľadne prevádzkovania neskolaudovanej stavby. Prípadné porušenie povinnosti žalobcom spočívajúce v užívaní nehnuteľnosti, za ktorej stav nebol ani fakticky, ani právne zodpovedný (navyše nemal k dispozícii pravdivú informáciu o právnom stave nehnuteľnosti) nemožno hodnotiť za porušenie právnej povinnosti. Primárne svoje povinnosti porušil vlastník stavby, v prebiehajúcom konaní v pozícii žalovanej. Žalovaná nepodopiera konkrétnym ustanovením ani svoje tvrdenie, ktoré by jasne definovalo pre riaditeľa notifikačnú alebo inú povinnosť vo vzťahu k budove jedálne ako majetku obce (nie jej prevádzke) ktorej porušenie by bolo jasne definované ako závažné porušenie právnych predpisov, dostatočne odôvodňujúce jeho odvolanie z funkcie. Hoc formálna doslovná interpretácia zákona v otázke vyjadrenia Rady školy k jeho odvolaniu je pre žalovanú výhodnejšia, je ale v rozpore s účelom zákona č. 596/2003 Z.z. navyše takáto interpretácia žalovanou je už aj prekonaná, cieľom právnej úpravy (jej zákonného ustanovenia) je bezpochyby to, aby sa rada školy k odvolaniu riaditeľa vyjadrila či už kladne alebo záporne. Vyjadrenie rady školy spôsobom „ zamietá žiadosť o vyjadrenie „ nemožno považovať za kvalifikované vyjadrenie rady ako to predvídala zákonodarka v § 3 ods. 9 zákona o štátnej správe v školstve. Dôvody jeho odvolania neboli konkretizované a jednoznačne identifikované, rade školy nebolo jasné akým konkrétnym spôsobom a konaním sa on žalobca podieľal na nezákonnosti v stave jedálne. Rada školy sa preto ani k jeho odvolaniu z funkcie riaditeľa školy nemohla vyjadriť, čím nebola splnená materiálna podmienka odvolania riaditeľa školy podľa § 3 ods. 9 zákona o štátnej správe v školstve (odkazuje zároveň aj na doslovné znenie stanoviska Rady školy). Porušenie právnych predpisov na ktoré poukazuje žalovaná, aj vymedzené v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu nevychádza zo žiadneho konkrétneho skutočného porušenia právnych predpisov na úseku ochrany zdravia a bezpečnosti pri práci alebo bezpečnosti žiakov. On svoj rozsah povinností v rámci jemu zverených oprávnení na úseku BOZP a bezpečnosti prevádzky pravidelne, počas celého pôsobenia vo funkcii zabezpečoval. Svoj rozsah povinností na úseku správy školského zariadenia podľa § 6 ods. 13 písm. a) zákona o štátnej správe v školstve si nespĺnila práve žalovaná. Obec v zmysle § 6 ods. 2 písm. e) z.č. 596/2003 Z.z. rozhoduje o zriadení školského zariadenia - školskej jedálne všeobecne záväzným nariadením, nejde len o zmluvu o správe, či nájomnú zmluvu ale o všeobecne záväzný správny akt obce - zriaďovateľa, záväzný pre všetkých. Žalovaná je tá, ktorá vytvára stav, ktorým postihuje jeho/žalobcu za to, že neobdržal všeobecne záväznú nariadenie, na ktorého vydanie bola povinná obec v rámci konkrétnych zákonných oprávnení v oblasti školstva - svoje pochybenie obec nemôže prenášať na neho/ žalobcu. Žiadnu zodpovednosť za existujúci faktický stav absencie kolaudácie, za ktorý je zodpovedný vlastník a stavebník - on nenesie. Navyše tento stav nikdy nebolo v jeho kompetencii zvrátiť ani v prípade kontrolných oprávnení voči zriaďovateľovi. V súhrne žalobca je názoru, že jediným cieľom žalovaného bolo zbaviť sa vlastnej zodpovednosti za pochybenie pri realizácii novej budovy školskej jedálne na úkor jeho žalobcu, jeho dobrá viera v zákonnosť konania zriaďovateľa bola zneužitá pre vyvodenie zodpovednosti obce. Navyše, v odvolacom dekrete vôbec nebolo vymedzené ako dôvod odvolania porušenie povinnosti na úseku BOZP alebo ohrozenie bezpečnosti a ochrany žiakov. Žalovanou demonštrovaný dôvod ohrozenia bezpečnosti je pri zohľadnení jej ďalšej prevádzky na základe Vyhlášky starostu z 12.8.2019 výsostne

formálnym dôvodom, bez opory v skutočnom stave. Zotrváva v celom rozsahu na v žalobe uplatnenom nároku.

20. V ďalšom písomnom vyjadrení žalovaná strana zotrvala na podstatných dôvodoch vecnej správnosti zamietnutia žaloby, zaujala stanovisko aj k právnej a reálnej podstate prevádzkovania a užívania školskej jedálne, obhajovala právnu relevanciu vyjadrenia Rady školy k odvolaniu žalobcu - v procese prerokovania žiadosti o zaujatie stanoviska k odvolaniu žalobcu z funkcie s odkazom aj na obsah zápisnice zo zasadnutia Rady školy zo dňa 20.8.2019.

21. V nasledujúcom štádiu odvolacieho konania žalobca k svojmu ďalšiemu vyjadreniu pripojil aj rozhodnutie Úradu na ochranu osobných údajov spolu s jeho odôvodnením, ktoré podľa jeho názoru preukazuje skutočnosť, že konanie starostu obce Horný Vadičov v pracovnoprávnom a funkčnom vzťahu voči nemu ako riaditeľovi školy bolo nezákonné a od začiatku motivované subjektívnymi pohnútkami bez relevantného a skutočne existujúceho dôvodu. Poznamenal tiež, že túto tzv. novú skutočnosť nemohol vzniesť (ani doplniť dokazovanie) skôr, keďže predmetné rozhodnutie Úradu bolo doručené jeho právnenému zástupcovi až 13.8.2021.

22. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP „) po zistení, že odvolanie uplatnila v zákonnej lehote na to oprávnená strana sporu proti rozsudku ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania procesne postupujúc v zmysle § 378 ods. 1 CSP v aplikácii s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne podľa § 388 CSP zmenil tak, že určil odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa základnej školy žalovaným za neplatné a vo zvyšnej časti rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vo vymedzenom zrušenom rozsahu vrátil vec podľa § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Okresný súd nepochybnil v rozhodnutí právny význam a charakter podanej žaloby - zapadajúcej do procesno- právneho rámca ust. § 137 Civilného sporového poriadku za účinnosti ktorého sa konalo a rozhodovalo. Tým, že okresný súd žalobu po vecnej stránke posudzoval (skúmal v rovine skutkovej, v rovine právnej dôvody namietanej neplatnosti odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa školy) uznal aj naliehavosť právneho záujmu žalobcu na podanej určovacej žalobe . Napokon aj v rozhodovacej praxi najvyšších súdnych autorít (napr. aj v rozhodnutí NS SR sp. zn. 5 Cdo 4/2020 zo dňa 27. 8. 2020) už bolo ustálené, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odvolania z funkcie je daný v zásade vždy.

24 . Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplývajúceho z vykonaného dokazovania, aplikoval totožné hmotnoprávne ustanovenia ako súd prvej inštancie, tie ale pri rozhodovaní o určovacom nároku - o určení neplatnosti odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa základnej školy pretavil do svojho rozhodovania odlišne ako okresný súd. Odvolací súd jednoznačne dospel k záveru, že žalobca v časti o určení neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa základnej školy uplatnil dôvodnú žalobu, jeho odvolacie argumentácie v danej časti si odvolací súd tiež osvojil a úvahy ktorými sa pri rozhodovaní riadil bližšie ozrejmuje v nasledujúcich odsekoch.

25. Nepochybnou skutočnosťou je, že žalovaná (žalovaný) - Obec Horný Vadičov/ - zároveň v pozícii zriaďovateľa Základnej školy v Hornom Vadičove s.č. 277 odvolacím dekrétom zo dňa 4.9.2019 doručeným dňa 5.9.2019 žalobcovi ho odvolala podľa § 2 ods. 1 písm. b) a § 3 ods. 7 písm. c) Zákona č. 596/2003 Z.z. z funkcie riaditeľa Základnej školy, stalo sa tak ešte pred uplynutím jeho funkčného obdobia, žalobca pôsobil v tejto funkcii ku dňu odvolania už druhé funkčné obdobie - bol menovaný za riaditeľa základnej školy menovacím dekrétom zo dňa 28.3.2017 na obdobie päť rokov - a to do roku 2022. V rovine právnej okresný súd správne tiež uzavrel, že v prípade riaditeľa školy treba rozoznať dve roviny vzťahov, funkčnú a pracovno-právnu a v konkrétne súdenom prípade predmetom posúdenia sú otázky vyplývajúce z právneho vzťahu žalobcu v rovine funkčnej ku žalovanej, z uvedeného dôvodu po právnej stránke treba vychádzať zo Z.č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a v školskej samospráve.

26. Podľa § 3 ods. 1 Z.č.596/2003 Z.z. v znení účinnom ku dňu odvolania žalobcu z funkcie „ riaditeľa vymenúva na dobu funkčného obdobia a odvoláva zriaďovateľ školy alebo zriaďovateľ školského zariadenia (ďalej len „ zriaďovateľ „). Táto špeciálna právna úprava v ust. § 3 ods. 7 (pod písm. a až f)

vymedzuje dôvody odvolania riaditeľa školy zriaďovateľom. Vo vzťahu k žalobcovi zriaďovateľ/ žalovaná dôvod odvolania z funkcie riaditeľa školy oprel o ust. § 7 písm. c) kedy zriaďovateľ odvolá riaditeľa „ za závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov „. Podľa § 3 ods. 9 ak zriaďovateľ odvoláva riaditeľa podľa odseku 7 písm. b) a c) a ods. 8 písm. b) a c), vyžaduje sa vyjadrenie príslušnej rady školy. Ak príslušná rada školy nepredloží vyjadrenie zriaďovateľovi do 15 dní od doručenia žiadosti o vyjadrenie, zriaďovateľ môže riaditeľa odvolať aj bez vyjadrenia príslušnej rady školy.

27. Odvolateľ / žalobca ako v konaní pred súdom prvej inštancie aj v odvolaní vidí neplatnosť jeho odvolania zriaďovateľom jednak v tom, že po stránke formálno-právnej žiadosti zriaďovateľa adresovaná Rade školy nesplnila kritériá riadne vyargumentovanej žiadosti - bola voči Rade školy uplatňovaná len v rovine formálnej, neobsahovala skutkový a právny dôvod jeho odvolania z funkcie a aj obsah prijatého uznesenia Rady školy preukazuje, že dôvodom zamietnutia žiadosti boli Rade neznáme dôvody odvolania žalobcu, z ktorého dôvodu Rada školy nemohla zaujať k nej žiadne - ani pozitívne ani negatívne stanovisko. Následne tak podľa odvolateľa nebola splnená zákonná podmienka ust. § 3 ods. 9 Z.č. 596/2003 Z.z. S uvedenou argumentáciou žalobcu odvolací súd súhlasil. Niet pochýb o tom, že Rada školy je iniciatívnym a poradným samosprávnym orgánom, ktorý vyjadruje a presadzuje verejné záujmy a záujmy žiakov, rodičov, pedagogických zamestnancov a ostatných zamestnancov v oblasti výchovy a vzdelávania a zároveň plní aj funkciu verejnej kontroly. Rada školy je kolektívny orgán so zákonnými kompetenciami, právna úprava pri tom právnu silu postavenia tohto kolektívneho orgánu umocňuje v ust. § 3 ods. 9 z. č. 596/2003 Z.z. keď pre prípad odvolania riaditeľa školy zriaďovateľom podľa ods. 7 písm. b) a c) a ods. 8 písm. b) a c) sa vyžaduje jej vyjadrenie. Je podľa obsahu zápisnice zo zasadnutia Rady školy pri Základnej škole Horný Vadičov zo dňa 20.8.2019 preukázané, že zriaďovateľ/ žalovaný Rade školy hoc predložil žiadosť o vyjadrenie k odvolaniu žalobcu z funkcie riaditeľa - avšak ako sa konštatuje v bode 4. uvádzanej zápisnice - Rade školy neboli predložené žiadne dôvody na odvolanie riaditeľa školy, - uvedené preukazuje, že Rade školy v žiadosti zriaďovateľ neozrejmil skutkové dôvody porušenia povinností žalobcom počas výkonu funkcie a ani neoznačil konkrétne právne predpisy porušenia ktorých sa žalobca mal podľa zriaďovateľa počas výkonu funkcie svojim konaním vážnym spôsobom dopustiť. Aj samotný okresný súd v dôvodoch rozhodnutia považoval za potrebné, aby Rada školy už v procese prejednávania žiadosti o vyjadrenie poznala dôvody odvolania riaditeľa školy zriaďovateľom, avšak nemožno súhlasiť s ďalším názorom okresného súdu, že dôvody odvolania žalobcu boli všetkým prítomným členom Rady školy známe. Podľa výsledkov dokazovania je jednoznačné, že žiadosť žalovaného o vyjadrenie k odvolaniu tieto neobsahovala vôbec, štatutárny zástupca žalovaného sa zasadnutia Rady školy dňa 20. 8. 2019 nezúčastnil a prípadné niektoré indicie členov rady o dôvodoch odvolania hodnotí odvolací súd za hypotetické dohady, ktoré nemôžu založiť v relevantnej rovine vecný poznatok Rady o dôvodoch (skutkových a právnych) pre ktoré riaditeľa školy mienil zriaďovateľ odvolať. Následne tak odvolací súd uzatvára, že ku dňu dania odvolania žalobcovi žalovaným - odvolacím dekrétom zo dňa 4.9.2019 neboli splnené zákonné podmienky vyžadované podľa ust. § 3 ods. 9 Z.č. 596/2003 Z.z.

28. Napokon opodstatnene argumentuje žalobca, že ani zriaďovateľom vytykané mu porušenia v písomnom podaní zo dňa 4.9.2019 (odvolací dekrét) s konkrétnym skutkovým vymedzením (odvolací súd odkazuje strany sporu na obsah listinného dôkazu na č.l. 13 spisu - ktorý je im veľmi dobre známy) nenapíňajú v rovine právnej charakter závažného porušenia povinností ním počas výkonu funkcie riaditeľa školy. Vytýkaná okolnosť, že ani na opakované žiadosti žalobca ako riaditeľ školy nedokázal vysvetliť zriaďovateľovi na základe akých skutočností viac ako 4 roky užíval a prevádzkoval školskú jedáleň v nových a ako sa vysvitlo neskolaudovaných priestoroch budovy (§ 76 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.) postavenej pri základnej škole - mala byť podľa názoru odvolacieho súdu primárne známa žalovanému/ zriaďovateľovi školy, zároveň vlastníčkovi budovy školskej jedálne, ktorý ako sa preukázalo nesplnil v minulosti svoju povinnosť požiadať príslušný stavebný úrad o vydanie kolaudačného rozhodnutia. Samotnú okolnosť, že sa jednalo o porušenie povinnosti stavebníka/ zároveň aj vlastníka budovy preukazuje aj aktívne konanie nového starostu Obce Horný Vadičov, ktorý po svojom nástupe do funkcie sa zasadil o nápravu a o odstránenie nedostatkov v postupe Obce. Nebolo preukázané, že by neskolaudovaná budova mala slúžiť na účely školskej jedálne na základe svojvoľného konania žalobcu ako riaditeľa školy, ani uskutočnené kontroly orgánov štátu nekonštatovali závažné porušenie právnych predpisov žalobcom počas výkonu funkcie riaditeľa školy v súvislosti so zabezpečovaním stravovania v školskej jedálni - v neskolaudovanej budove. V odvolacom dekréte absentuje skutkové a právne vymedzenie tých povinností, ktorých sa podľa názoru zriaďovateľa školy mal žalobca počas výkonu funkcie riaditeľa školy na úseku BOZP dopustiť. Z uvedeného pohľadu potom

okresný súd posudzoval (skutkovo aj právne) také otázky ktoré zriaďovateľ v odvolacom dekréte ani neuvádzal ako dôvody pre odvolanie žalobcu z funkcie. Napokon ďalší dôvod vytykaného porušenia povinností žalobcovi zriaďovateľom v odvolacom dekréte, že vykonal počnúc dňom 2.9.2019 opatrenia priamo proti zverejnenej Vyhláške starostu obce Horný Vadičov o prevádzkovaní školskej jedálne zo dňa 12.8.2019 a zamedzil prístup žiakom a zamestnancom do tohto školského zariadenia, navyše odvolal školský dozor v jedálni - je podľa odvolacieho súdu rozporuplné vzhľadom na žalovaným vytykané porušenie povinností žalobcovi v prvotnom dôvode na ktorom v odvolacom dekréte založil odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa školy.

29. V súhrne odvolací súd uzatvára, že zákonné podmienky pre odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa Základnej školy v Hornom Vadičove zriaďovateľom školy/ žalovaným splnené neboli a odvolanie žalobcu z tejto funkcie dané mu žalovaným na základe odvolacieho dekrétu zo dňa 4.9.2019 je neplatné.

30. Vo zvyšku zamietnutia žaloby - o určenie, že funkcia riaditeľa základnej školy v Hornom Vadičove u žalobcu naďalej trvá, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V nasledujúcom štádiu konania je povinnosťou okresného súdu posúdiť a uzavrieť, či má žalobca v danej časti žaloby naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Zrušenie rozsudku v uvádzanej časti bezprostredne viedlo k zrušeniu rozsudku aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania strán sporu s tým, že podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne v novom rozhodnutí o náhrade trov celého konania súd prvej inštancie.

31. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku j e prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.